

[Chr. R. Christensen.]

administrerede 3 500 ha Jord, der var udstykningsmodne eller vilde blive det i Løbet af de nærmeste 3 Aar; det vil sige, at 500 nye Brug kunde oprettes derigennem. Endvidere udtalte Landbrugsministeren, at Statens Jordlovsudvalg raadede over 16 000 ha, som ikke var udstykningsmodne eller som ikke egnede sig til Udstykning. En Del af disse Arealer er bortforpagede for længere Perioder, og jeg vil gerne henstille, at man gennemfører en saadan Ordning, at man ved fremtidige Bortforpagtninger af saadanne Arealer bortforpagter paa meget korte Kontrakter, saaledes at Staten kan faa Raadighed over disse Arealer.

Man forventer ogsaa, at der ifølge Loven om Konfiskation af tysk Ejendom vil blive indvundet slet ikke ubetydelige Jordarealer, navnlig i Sønderjylland, og at der gennem den Lov vil blive Plads for dansk Ungdom i vort Grønseiland. Jeg haaber, at dette maa ske, saaledes at vi i dette Omraade faar en øget Befolkning, som kan danne et stærkere Folkeværn langs vor Grænse. Men de Vogelgesangske Ejendomme vil ogsaa paa anden Maade have Betydning for det Arbejde, der skal udføres i Grønseilandet, idet Jordfordelingen i Sønderjylland kunde ordnes adskiltigt bedre, og jeg vil haabe, at disse Ejendomme maa blive brugt paa en saadan Maade, at der ikke alene kommer nye Brug ud deraf, men at der ogsaa sættes ind i Arbejdet for at skabe en bedre Jordfordeling i Sønderjylland.

Endvidere forventer man, at en Del af de Landsforrædere, der dømmes efter de nugældende Love, bliver dømt til at afstaa Jord. Jeg synes, at dette er overordentlig rigtigt, men Konsekvensen heraf maa jo ogsaa være, at de Husmænd, der heller ikke har forstaaet deres Landsmandspligt under Krigen, bliver undergivet samme Vilkaar, i hvert Fald de Statshusmænd, der er Tale om. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at en nazistisk Godsejer og en nazistisk Husmand skal efter min Mening behandles paa samme Maade. Derfor maa det være saadan, at de Folk, der har Statshusmandsjord, ikke alene ved Tiltrædelsen maa opfylde de Krav, der stilles til dem, men ogsaa maa gøre det senere, hvis de skal vedblive at besidde disse Ejendomme med Statens Støtte. Man har Eksempler paa, at man har kunnet erhverve Statshusmandsbrug efter at have været i fremmed Magts Tjeneste, uden at der er sket andet, end at Byggeaanet er blevet sagt op. Dertil maa jeg sige, at jeg synes bestemt man maa indtage det Standpunkt, at denne Jord maa ind-

drages, thi skal der være Mening i Tingene, maa store og smaa være stillet lige paa dette Punkt. Det er urimeligt, at uværdige skal have Statshusmandsbrug med den danske Stats Støtte, medens der er værdige nok, som ikke kan faa.

Ud over disse Arealer er der en Del Flyvepladser. Her maa den Tilbagekøbsret, som de tidligere Ejere har, naturligvis ikke gøres illusorisk, men en Del Arealer vil blive tilbage og vil utvivlsomt kunne stilles til Jordlovsudvalgets Raadighed.

Endvidere vil en bedre Jordfordeling sikkert kunne medvirke til, at der kan indvindes Arealer.

Under Krigen fandt der jo i ikke ringe Grad en Jordspekulation Sted. Vi var naaet dertil, at der i ikke mindre end 20 pCt. af de Ejendomshandler, der fandt Sted i en Periode, var Tale om Salg til Ikke-Landmænd. Aarsagen var jo, at man frygtede et Møntsammenbrud. Man havde ledige Penge paa Grund af de tomme Varelagre o. s. v., og man saa, at Landbruget havde en god Forrentningsprocent. Denne Spekulation er jo nu hørt op. Der er mindre Frygt for et Sammenbrud af vort Møntsystem, de daarlige Landbrugspriser virker ikke saa tiltalende, og adskillige af disse nye Landmænd har utvivlsomt lært, at det er ikke Hvermands Sag at faa et Landbrug til at forrente sig. Der er derfor ingen Tvivl om, at der vil komme et større Udbud ogsaa af disse Ejendomme. Naar vi ser paa den Prisnedgang og de Folkeholdsudgifter, der præger Landbrugets Økonomi i Almindelighed, er der ingen som helst Tvivl om, at man kan forvente et større Udbud af Landbrugs-ejendomme, end man har haft hidtil. Dertil kommer, at Staten har Forkøbsret til Brandtomter og Fallitboer, der utvivlsomt kan købes billigt, og Staten staar som den konstante Køber. Jeg tror, man har Lov til at sige, at saa behøver man ikke at frygte for, at hele dette Spørgsmaal skal give Vanskeligheder i den nærmeste Fremtid.

Det er nævnt, at der er Byggemuligheder for 50 Brug i 1946. Hvor meget der kan blive i 1947, faar vel staa hen, men selv om det skulde blive det 10-dobbelte — og dermed har man vel ogsaa naaet Højden —, tror jeg ikke, der vil blive Vanskeligheder. Om der kan komme Vanskeligheder med Hensyn til Erhvervelse af Jord senere hen, er et Spørgsmaal for sig, men naar vi ser paa Befolkningsstatistikken og ser den aftagende Befolkningstilvækst, som fremgaar af, at der i 1920 er født 78 000, i 1933 kun 62 000, staar det klart, at man ogsaa af den Grund kan forvente færre Ansøgere i de nærmeste